

161

1667. Ἀπόφασις τῆς 2 Ἰουνίου τῶν ἐπιτρόπων Κοινότητος Μυκόνου, ἐν 144, σ. 25–26.

«Ὅτι τὰ ζῶα «τόσο ἐπληθύκασιν, ποῦ δὲν χωρεῖ ὁ τόπος, κάνοντας ζημίες περισσότερες παρὰ διάφορο, τρώγοντας ἀμπέλια σπαρμένα καλοκαιρινά . . . διὰ τοῦτο τὸ λοιπὸν ὁμογνωμησμένοι κρίνου καὶ ἀποφασίζουν . . . νὰ τυχαίνει κατὰ τὴν ἐκάστου αὐτοῦ δύναμι καὶ κοντέτζιο νὰ τοῦ στιμάρου οἱ προεστοὶ . . . κατὰ τὴν ποσότητα τῶν πραιμμάτων ντω . . . τὰ δὲ ἐπίλοιπα νὰ . . . τὰ πουλήσουν, νὰ τὰ σφάξουν, νὰ τὰ εὐγάνουν ὅξω ἀπὸ τὸν τόπον . . .».

162

1667. Σύμβασις παχτώσεως, ἐν Μυκόνῳ, ἐν 296, σ. 464.

« . . . Ἡ Μπ. τὸ αὐτὸ προῶμα ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δόνει τοῦ ἄνωθεν Ρ., νὰ τὸ χτίση, νὰ τὸ καλλιεργᾷ, νὰ τὸ φυτέψῃ, νὰ τὸ κάμῃ ἀμπέλι, νὰ δόνη ὁ Ρ. τῆς Μπ. ἀπὸ τὴν (ἰν)τράδα, χειμωνικὸ καλοκαιρινὸ ἀπ' ὅτι ἡθέλει κάμει . . . τὰ ἐμισὰ . . . Καὶ ὅταν ἡθέλει ἔρθῃ καιρὸς νὰ καταστηθῇ ἀμπέλι τῆς ἡλικίας, νὰ τὸ μεράζουν, νὰ γίνεταί τὸ ἄνωθεν προῶμα τρεῖς μερδικά, νὰ πέρῃ ἡ ἄνωθεν Μπ. τὰ δυὸ καὶ ὁ ἄνωθεν Ρ., διὰ τὸν κόπον του, ἕνα . . .».

163

1667. Πώλησις ἐκκλησίας ἐν Μυκόνῳ, πρὸς ἱερέα, ἀντὶ 40 γροσίων, ἐν 296, σ. 479.

164

1668. Μερασιὰ ἀπὸ 24 Μαρτίου, ἐν Μυκόνῳ, ἐν 296, σ. 510.

« . . . ἐνεφανίσθησαν . . . ὁ Φ.Σ. καὶ Α.Γ., οἱ ὁποῖοι εἶχασιν ἕνα κομμάτι προῶμα εἰς τόπον . . . οἱ ὁποῖοι συμβασιτικῶς ἐπῆγαν καὶ ἐμοιράσασιν το, κατὰ τὴν τάξιν καὶ συνήθειαν τοῦ νησιοῦ, μετὰ κλήρου καὶ ἤπεσεν ἡ πάρτη τοῦ ἄνωθεν Φ. . . . καὶ ἡ πάρτη τοῦ ἄνω λεγομένου Α. . . . καὶ ἡ ἄνωθεν μοιρασιά, ὡς καθὼς αὐτοὶ τῆς λέσι, νὰ τὴν ἐκρατοῦν βέβαιη, ἀτζάκιση καὶ ἀχάλαση . . .».

165

1668?– Συμβόλαιον ἐν Μυκόνῳ ἐνώπιον νοταρίου καὶ δύο μαρτύρων, ἐν 296, σ. 532–533.

« . . . καὶ σὰν πανδρευτῇ (ὁ υἱός), τοῦ δόνει (ὁ πατήρ) ἀπὸ τὴν ἴδια κατοικία τὴν μισθὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἄνωθεν φυτεία, ἀποθανόντας τοῦ ἄνωθεν (πατρὸς), νὰ εἶναι καὶ αὐτὴ ἡ μισθὴ τοῦ ἄνωθεν (υἱοῦ), διὰ χάρες καὶ εὐχαριστίες πολλότατες, ὅπου εἶναι εὐχαριστημένος εἰς τοῦ λόγου του . . .».